Skattur og tíund

Skattur - skyldubundið framlag til tekna ríkisins, sem stjórnvöld leggja á tekjur starfsmanna og hagnað fyrirtækja, eða bæta við kostnað við sumar vörur, þjónustu og viðskipti.

Tíund - 10% af árlegri framleiðslu eða tekjum, áður tekin sem skattur til framfærslu kirkjunnar og klerka.

Fimmbókin

Og lofaður sé Guð hinn hæsti, sem hefur selt óvini þína í hendur þér. Og hann gaf honum tíund af öllu. 1. Mósebók 14:20

Öll tíund landsins, hvort sem það er af sáði landsins eða ávöxtum trjánna, er Drottni eign. Hún er heilög Drottni. Og ef maður vill leysa nokkuð af tíund sinni, skal hann bæta fimmtungi við hana. Og af tíund nautgripa eða sauðfjár, jafnvel af öllu því sem fer undir stöngina, þá skal tíundin vera heilög Drottni. 3. Mósebók 27:30-32

En tíund Ísraelsmanna, sem þeir færa Drottni sem fórnargjöf, hefi ég gefið Levítunum til erfða. Þess vegna hefi ég við þá sagt: Meðal Ísraelsmanna skulu þeir ekki eiga erfðahlut. Svo skalt þú tala við Levítana og segja við þá: Þegar þér takið við tíundinni, sem ég hef gefið yður frá þeim sem erfðahlut, þá skuluð þér færa Drottni fórnargjöf af henni, tíunda hluta tíundarinnar. Þannig skuluð þér einnig færa Drottni fórnargjöf af allri tíund yðar, sem þér takið við frá Ísraelsmönnum, og gefa Aroni presti fórnargjöf Drottins. 4. Mósebók 18:24,26,28

Og heimtið Drottni skatt af þeim hermönnum, sem í bardagann fóru, eina sál af hverjum fimm hundruð, bæði af mönnum, nautgripum, ösnum og sauðum. 4 Mósebók 31:28

Og skatturinn Drottni til handa af sauðfénu var sex hundruð sjötíu og fimmtán. Og nautgripirnir voru þrjátíu og sex þúsund, og af þeim var skatturinn Drottni sextíu og tólf. Og asnarnir voru þrjátíu þúsund og fimm hundruð, og af þeim var skatturinn Drottni sextíu og einn. Og mannfjöldarnir voru sextán þúsund, og af þeim var skatturinn Drottni þrjátíu og tvær manneskjur. Og Móse gaf Eleasar presti skattinn, sem var fórnargjöf Drottins, eins og Drottinn hafði boðið Móse. 4. Mósebók 31:37-41

Og þangað skuluð þér færa brennifórnir yðar og sláturfórnir, tíundir yðar og fórnargjafir handa yðar, heitfórnir yðar og sjálfviljafórnir og frumburði nautgripa yðar og sauðfjár. Þá skal vera staður, sem Drottinn Guð yðar mun útvelja til að láta nafn sitt búa þar. Þangað skuluð þér færa allt það, sem ég býð yður: brennifórnir yðar og sláturfórnir, tíundir yðar og fórnargjafir handa yðar og öll heitfórnir yðar, sem þér heitið Drottni. Þú mátt ekki eta innan borgarhliða þinna tíund af korni þínu, víni þínu, olíu þinni, né frumburði nautgripa þinna eða sauðfjár, né neitt af heitfórnum þínum, sem þú heitir, né sjálfviljafórnir þínar eða fórnargjafir handa þinna. 5. Mósebók 12:6,11,17

Þú skalt tíunda allan ávöxt sáðs þíns, sem akurinn ber ár eftir ár. Og þú skalt eta frammi fyrir Drottni Guði þínum, á þeim stað, sem hann velur til að láta nafn sitt búa þar, tíund af korni þínu, víni þínu og olíu og frumburðum nautgripa þinna og sauðfjár, svo að þú lærir að óttast Drottin Guð þinn alla daga. Að þremur árum liðnum skalt þú færa fram allan tíund af ávöxtum þínum sama árið og geyma hann innan borgarhliða þinna. Og levítinn, (því að hann á hvorki hlut né arf með þér), útlendingurinn, munaðarleysinginn og ekkjan, sem eru innan borgarhliða þinna, skulu koma og eta og verða saddir, svo að Drottinn Guð þinn blessi þig í öllu því verki, sem þú gjörir. Fimmta Mósebók 14:22-23,28-29

Þú skalt halda viknahátíðina fyrir Drottin Guð þinn með sjálfviljugum fórnum, sem þú gefur Drottni Guði þínum, eins og Drottinn Guð þinn hefur blessað þig. 5. Mósebók 16:10

Þegar þú kemur að borg til að berjast við hana, þá skaltu boða henni frið. Og ef hún svarar þér friðar og lýkur upp fyrir þér, þá skal allt fólkið, sem í henni finnst, vera þér skattskyldt og þjóna þér. Fimmta Mósebók 20:10-11

Þegar þú hefur lokið við að tíunda alla tíund af ávöxtum þínum á þriðja árinu, sem er tíundarárið, og gefið það levítunum, útlendingunum, munaðarleysingjanum og ekkjunum, svo að þeir megi eta innan borgarhliða þinna og mettast, 5. Mósebók 26:12

Saga

Og þeir ráku ekki burt Kanaanítana, sem bjuggu í Geser, heldur búa Kanaanítarnir meðal Efraíms allt til þessa dags og eru skattskyldir. Jósúabók 16:10

En er Ísraelsmenn urðu öflugir, gjörðu þeir Kanaanítana skattskylda, en þeir ráku þá ekki alveg burt. Jósúa 17:13

Þegar Ísrael var orðinn öflugur, gjörðu þeir Kanaanítana skattskylda og ráku þá ekki alveg burt. Sebúlon rak hvorki íbúa Kitrón né íbúa Nahalóls, heldur settust Kanaanítarnir að meðal þeirra og urðu skattskyldir. Naftalí rak hvorki íbúa Bet Semes né íbúa Bet Anat, heldur settist hann að meðal Kanaanítanna, íbúa landsins. Þó urðu íbúar Bet Semes og Bet Anat þeim skattskyldir. En Amorítar vildu búa á Haresfjalli í Ajalon og Saalbím, en hönd Jósefsættar var yfirburða, svo að þeir urðu skattskyldir. Dómarabókin 1:28,30,33,35

Adóram var yfir skattinum og Jósafat Ahílúðsson var ritari. 2. Samúelsbók 10:24

Akísar var hirðstjóri og Adóníram, sonur Abda, var yfir skattgreiðendum. 1. Konungabók 4:6

Af þeim börnum þeirra, sem eftir voru í landinu og Ísraelsmenn gátu ekki heldur gjöreytt, lagði Salómon þrælaskatt á þau, sem er enn í dag. 1. Konungabók 9:21

Þá sendi Rehabeam konungur Adóram, sem var yfir kjörliðinu, og allur Ísrael grýtti hann grjóti, svo að hann dó. Þá flýtti Rehabeam konungur sér að vagninum sínum og flýði til Jerúsalem. 1. Konungabók 12:18

Og Faraó Nekó setti hann í fjötra í Ribla í Hamatlandi, til þess að hann skyldi ekki ríkja í Jerúsalem, og lagði skatt á landið, hundrað talentur silfurs og talentu gulls. 2. Konungabók 23:33

Jójakím gaf Faraó silfrið og gullið, en hann lagði skatt á landið til að greiða peningana samkvæmt boði Faraós. Hann innheimti silfrið og gullið af landsmönnum, hverjum og einum eftir skatti hans, til að gefa það Faraó Nekó. 2. Konungabók 23:35

Og allt fólkið, sem eftir var af Hetítum, Amorítum, Peresítum, Hevítum og Jebúsítum, sem ekki voru af Ísrael, heldur af sonum þeirra, sem eftir voru eftir í landinu og Ísraelsmenn höfðu ekki útrýmt, þá lét Salómon greiða skatt, sem er enn í dag. 2. Kroníkubók 8:7-8

Þá sendi Rehabeam konungur Hadóram, sem var yfir skattgreiðendum, og Ísraelsmenn grýttu hann grjóti, svo að hann dó. En Rehabeam konungur hraðaði sér að vagninum sínum og flýði til Jerúsalem. 2. Kroníkubók 10:18

Og ótti við Drottin kom yfir öll konungsríkin í kringum Júda, svo að þau áttu ekki í stríði við Jósafat. Nokkrir Filistar færðu Jósafat gjafir og silfurskatt, og Arabar færðu honum hjarðir, sjö þúsund og sjö hundruð hrúta og sjö þúsund og sjö hundruð geitur. Og Jósafat varð mjög mikill og hann reisti hallir og vistaborgir í Júda. 2. Kroníkubók 17:10-12

Og um leið og þessi skipun barst út, færðu Ísraelsmenn ríkulega frumgróða af korni, víni, olíu og hunangi og öllum ávexti akuryrkjanna, og tíund af öllu því færðu þeir ríkulega. Og Ísraelsmenn og Júdamenn, sem bjuggu í borgum Júda, færðu einnig tíund af nautgripum og sauðum og tíund af helgigjöfum, sem helgaðar voru Drottni Guði þeirra, og lögðu það í hrúgum. Og þeir færðu fórnirnar, tíundirnar og helgigjafirnar trúfastlega. Konanja levíti var höfðingi yfir honum, og Símeí bróðir hans næstur. 2. Kroníkubók 31:5-6,12

Þetta er afrit af bréfinu sem þeir sendu honum, Artaxerxes konungi: Þjónar þínir, mennirnir hinumegin fljótsins, og á þeim tíma. Konungnum sé það kunnugt, að Gyðingar, sem komu frá þér upp til okkar, eru komnir til Jerúsalem og hafa byggt upp hina uppreisnargjörnu og vondu borg og reist múra hennar og fest undirstöðurnar. Konungnum sé það nú kunnugt, að ef þessi borg verður endurbyggð og múrar hennar reistir aftur, þá munu þeir ekki greiða toll, skatt og toll, og þannig munt þú spilla tekjum konunganna. Esrabók 4:11-13

Bréfið, sem þér senduð okkur, hefur verið lesið upp fyrir mér. Ég bauð því og leit hefur verið gerð, og það hefur fundist, að þessi borg hefur frá fornu fari gert uppreisn gegn konungum og að uppreisn og óeirðir hafa verið gerðar þar. Volduglegir konungar hafa einnig verið yfir Jerúsalem og stjórnað öllum löndum handan fljótsins, og þeim var greitt tollur, skattur og tollur. Gefið nú skipun um að stöðva þessa menn og að þessi borg verði ekki endurbyggð fyrr en önnur skipun kemur frá mér. Esra 4:18-21

Ég gef út þá skipun, hvað þér skuluð gjöra við öldunga þessara Gyðinga til að byggja þetta hús Guðs: Að þessir menn skuli þegar í stað greiða útgjöld af konungseignum, af skattinum handan fljóts, svo að þeir verði ekki teknir af. Esrabók 6:8

Vér vottum yður einnig, að það er ekki heimilt að leggja á neina presta, levíta, söngvara, hliðverði, musterisþjóna eða þjóna þessa húss Guðs. Esra 7:24

Þar voru og þeir sem sögðu: „Vér höfum fengið lánað fé fyrir konungsskattinn, og það á löndum vorum og víngörðum.“ Nehemía 5:4

Og að vér skulum færa prestunum frumgróða deigs vors og fórnir vorar og ávexti alls kyns trjáa, víns og olíu, í herbergi húss Guðs vors, og levítunum tíundir jarðar vors, svo að þeir geti fengið tíundina í öllum akuryrkjuborgum vorri. Og presturinn, sonur Arons, skal vera með levítunum, þegar levítarnir innheimta tíundina, og levítarnir skulu færa tíund tíundarinnar upp í hús Guðs vors, í herbergin, í fjársjóðinn. Nehemía 10:37-38

Og á þeim tíma voru skipaðir menn yfir herbergin til að sjá um fjársjóðina, fórnirnar, frumgróðann og tíundina, til að safna í þau af ökrum borganna lögmálshlutum handa prestunum og levítunum, því að Júda fagnaði yfir prestunum og levítunum, sem þjónuðu. Nehemía 12:44

Og hann hafði útbúið honum stórt herbergi, þar sem áður höfðu menn lagt matfórnirnar, reykelsið og ílátin, tíundina af korninu, víninu og olíunni, sem fyrirskipað var að gefa levítunum, söngvurunum og hliðvörðunum, og fórnir prestanna. Þá færði allur Júda tíundina af korninu, víninu og olíunni í fjárhirslurnar. Nehemía 13:5,12

Og Ahasverus konungur lagði skatt á landið og á eyjarnar í hafinu. Esterarbók 10:1

Spámenn

Þá mun upp rísa í eign hans skattheimtumann til dýrðar ríkisins, en innan fárra daga mun hann tortímdur verða, hvorki í reiði né í bardaga. Daníel 11:20

Komið til Betel og syndgið, margfaldið syndina í Gilgal og færið fórnir yðar á hverjum morgni og tíundir yðar á þriggja ára fresti. Færið fram þakkarfórn með súrdeigi og kunngjörið og kunngjörið sjálfviljafórnirnar, því að þetta líkar yður, Ísraelsmenn! segir Drottinn Guð. Amos 4:4-5

Ætlar nokkur maður að ræna Guð? Og þér hafið rænt mig. En þér spyrjið: „Hvað höfum vér rænt þér? Í tíundum og fórnum?“ Bölvun eruð yfir yður, því að þér hafið rænt mig, öll þessi þjóð. Færið alla tíundina í forðabúrið, svo að fæða verði í húsi mínu, og reynið mig nú með þessu, segir Drottinn hersveitanna, hvort ég muni ekki opna fyrir yður flóðgáttir himinsins og úthella yfir yður blessun, sem ekki verður nægilega rúm til að taka við. Og ég mun hasta á átmanninn fyrir yðar sakir, og hann mun ekki spilla ávexti jarðar yðar, og vínviður yðar mun ekki kasta ávöxtum sínum fyrir tímann, segir Drottinn hersveitanna. Og allar þjóðir munu yður sæla kalla, því að þér munuð verða dýrindis land, segir Drottinn hersveitanna. Malakí 3:8-12

Guðspjöllin

Þegar þeir komu til Kapernaum, gengu þeir, sem höfðu tekið við skattinum, til Péturs og sögðu: „Gjaldi meistari yðar ekki skatt?“ Hann svaraði: „Já.“ Þegar hann kom inn í húsið, varði Jesús hann og sagði: „ Hvað líst þér, Símon? Af hverjum taka konungar jarðarinnar toll eða skatt, af börnum sínum eða af ókunnugum?“ Pétur svaraði honum: „Af ókunnugum.“ Jesús sagði við hann: „ Þá eru börnin frjáls. En til þess að vér hneykslum þau ekki, farðu til sjávar, kastaðu öngli og taktu fyrsta fiskinn, sem upp kemur. Þegar þú opnar munn hans, munt þú finna peninga. Taktu hann og gefðu þeim fyrir mig og þig.“ Matteus 17:24-27

Þá gengu farísearnir og tóku ráð sín, hvernig þeir gætu flækt hann í orðum hans. Þeir sendu til hans lærisveina sína ásamt Heródesarsinnum og sögðu: „Meistari, vér vitum, að þú ert sannorður og kennir Guðs veg í sannleika og hirðir ekki um neinn, því að þú lítur ekki á manngreinar. Segðu oss því, hvað þér líst? Leyfist að greiða keisaranum skatt eða ekki?“ Jesús skildi illsku þeirra og sagði: „ Hví freistið þér mín, hræsnarar? Sýnið mér skattpeningana.“ Þeir færðu honum þá pening. Hann spyr þá: „Hvers mynd og áletrun er?“ Þeir svara honum: „Keisarans.“ Hann segir þá: „ Gjaldið því keisaranum það, sem keisarans er, og Guði það, sem Guðs er.“ Matteus 22:15-21

Vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar! Þér gjaldið tíund af myntu, anís og kúmeni, en vanrækið það sem mikilvægast er í lögmálinu: réttlæti, miskunn og trú. Þetta ber yður að gjöra og hitt ekki ógjört. Matteus 23:23

Þeir komu og sögðu við hann: „Meistari, vér vitum, að þú ert sannorður og hirðir ekki um neinn, því að þú gjörir ekki grein fyrir mannlegum mönnum, heldur kennir Guðs veg í sannleika. Er leyfilegt að

gjalda keisaranum skatt eða ekki? Eigum vér að gjalda eða ekki?“ En hann þekkti hræsni þeirra og sagði við þá: „ Hví freistið þér mín? Komið með pening, svo að ég sjái hann.“ Þeir komu með hann. Hann sagði við þá: „Hvers mynd og áletrun er þetta?“ Þeir sögðu við hann: „Keisarans.“ Jesús svaraði þeim: „ Gjaldið keisaranum það, sem keisarans er, og Guði það, sem Guðs er.“ Þeir undruðust hann. Markús 12:14-17

Jesús settist gegnt fjárhirslunni og horfði á, hvernig fólkið lagði peninga í hana, og margir auðmenn lögðu mikið. Þá kom fátæk ekkja og kastaði tveimur smápeningum, sem eru einn auri. Hann kallaði til sín lærisveina sína og sagði við þá: „ Sannlega segi ég yður, þessi fátæka ekkja lagði meira en allir hinir, sem lögðu í fjárhirsluna. Því að allir lögðu þeir af gnægð sinni, en hún lagði af skorti sínum allt, sem hún átti, alla björg sína.“ Markús 12:41-44

Á þeim dögum bar svo við, að tilskipun kom frá Ágústusi keisara um að skattleggja skyldi alla heimsbyggðina. Þessi skattlagning var fyrst gerð þegar Kýreníus var landstjóri í Sýrlandi. Allir fóru til að skattleggja sig, hver til sinnar borgar. Jósef fór einnig frá Galíleu, frá borginni Nasaret, upp til Júdeu, til borgar Davíðs, sem heitir Betlehem, því að hann var af ætt og kyni Davíðs, til að láta skattleggja sig ásamt Maríu, giftri konu sinni, sem var ólétt. Lúkas 2:1-5

En vei yður, farísear! Þér gjaldið tíund af myntu og rúðu og alls kyns kryddjurtum, en hunsið réttlætið og kærleika Guðs. Þetta ber yður að gjöra og hitt ekki ógjört. Lúkas 11:42

Tveir menn fóru upp í helgidóminn til að biðjast fyrir, annar farísei og hinn tollheimtumann. Faríseinn stóð þar og baðst þannig fyrir sjálfum sér: Guð, ég þakka þér, að ég er ekki eins og aðrir menn, ræningjar, ranglátir, hórkarlar eða eins og þessi tollheimtumann. Ég fasta tvisvar í viku, ég gef tíund af öllu sem ég á. En tollheimtumanninn stóð álengdar og vildi ekki einu sinni lyfta augum sínum til himins, heldur sló sér á brjóst og sagði: Guð, veri mér syndara líknsamur! Lúkas 18:10-13

Þeir spurðu hann og sögðu: „Meistari, vér vitum, að þú talar og kennir rétt og gjörir þér engan grein fyrir manngerð, heldur kennir þú sannleikann um Guðs veg. Leyfist oss að gjalda keisaranum skatt eða ekki?“ En hann skildi slægð þeirra og sagði við þá: „ Hví freistið þér mín? Sýnið mér pening. Hvers mynd og áletrun ber hann?“ Þeir svöruðu og sögðu: „Keisarans.“ Hann sagði við þá: „ Gjaldið því keisaranum það, sem keisarans er, og Guði það, sem Guðs er.“ Lúkas 20:21-25

Og hann leit upp og sá ríku mennina leggja gjafir sínar í fjárhirsluna. Og hann sá einnig fátæka ekkju leggja þar tvo smápeninga. Og hann sagði: Sannlega segi ég yður, þessi fátæka ekkja hefur lagt meira en allir hinir. Því að allir þessir hafa lagt af gnægð sinni í gjafir Guðs, en hún hefur lagt af skorti sínum alla sína björg. Lúkas 21:1-4

Þá reis allur múgurinn upp og leiddi hann fyrir Pílatus. Þeir tóku að kæra hann og sögðu: „Vér fundum þennan mann leiða afvega þjóðina og banna keisaranum skatt og segjast sjálfur vera Kristur konungur.“ Pílatus spurði hann og sagði: „Ert þú konungur Gyðinga?“ Hann svaraði honum og sagði: „ Þú segir það.“ Þá sagði Pílatus við æðstu prestana og lýðinn: „Ég finn enga sök hjá þessum manni.“ Lúkas 23:1-4

Eftir þennan mann reis Júdas frá Galíleu upp á dögum skattlagningarinnar og dró mikinn mannfjölda til fylgis við sig. Hann fórst líka, og allir þeir sem hlýddu honum dreifðust. Postulasagan 5:37

Bréf

Því að þess vegna greiðið einnig skatt, því að þeir eru þjónar Guðs, sem stöðugt sinna einmitt þessu. Gjaldið því öllum það sem skylt er: skatt þeim sem skatt ber, toll þeim sem toll ber, ótta þeim sem ótti ber, heiður þeim sem heiður ber. Rómverjabréfið 13:6-7

Og þeir sem eru af niðjum Leví, sem taka við prestdæminu, hafa boðorð um að taka tíund af fólkinu samkvæmt lögmálinu, það er að segja af bræðrum sínum, þótt þeir séu komnir af lendum Abrahams. En sá sem ekki er talinn af þeim, tók við tíund af Abraham og blessaði þann sem hafði fyrirheitin. Og án allrar mótsagnar er sá sem er minni blessaður af hinum betri. Og hér taka dánir tíund, en þar tekur sá við, sem vitni er um að hann lifir. Og eins og ég get sagt, þá greiddi líka Leví, sem tekur við tíund, tíund í Abraham. Hebreabréfið 7:5-9

Apókrýfur texti

Og fólkið tók Jóahas Jósíason og gjörði hann að konungi í stað Jósía föður síns, þá er hann var tuttugu og þriggja ára gamall. Hann ríkti í Júdeu og Jerúsalem í þrjá mánuði. Síðan steypti Egyptalandskonungur honum af stóli og lagði skatt á landið, hundrað talentur silfurs og eina talentu gulls. 1 Esra 1:34-36

Til Artaxerxesar konungs, herra okkar, þjóna þinna, Rathumusar sagnaritara og Semelliusar skrifara og annarra ráðsmanna þeirra og dómaranna í Selósýríu og Fönikíu. Það sé nú kunnugt herra konungi að Gyðingar þeir, sem eru komnir frá þér til okkar, eru komnir til Jerúsalem, hinnar uppreisnargjarnu og vondu borgar, byggja markaðstorg, gera við múra hennar og leggja grunn að musterinu. Ef þessi borg og múrar hennar verða reistir upp aftur, munu þeir ekki aðeins neita að greiða skatt, heldur einnig gera uppreisn gegn konungum. 1 Esra 2:17-19

Eins eiga þeir við um þá sem ekki eru hermenn og eiga ekki í stríði heldur stunda akuryrkju. Þegar þeir hafa uppskorið það sem þeir sáðu, færa þeir það konungi og neyða hver annan til að greiða konungi skatt. 1 Esra 4:6

Ennfremur skrifaði hann öllum Gyðingum, sem fóru úr ríki hans og upp í Gyðingdóm, um frelsi þeirra, að enginn embættismaður, stjórnandi, liðsforingi né fjármálastjóri mætti með valdi brjótast inn um dyr þeirra. Og að allt landið, sem þeir höfðu yfirráð yfir, skyldi vera frjálst án skatts. Og að Edómítar skyldu afhenda þorp Gyðinga, sem þeir höfðu þá yfirráð yfir. Já, að árlega skyldu gefnar tuttugu talentur til byggingar musterisins, þar til það yrði byggt. Og aðrar tíu talentur árlega til að viðhalda brennifórnunum á altarinu daglega, eins og þeim var boðið að færa sautján. Og að allir þeir, sem fóru frá Babýlon til að byggja borgina, skyldu njóta frjálsrar frelsis, eins og þeir og afkomendur þeirra og allir prestarnir, sem fóru burt. 1 Esra 4:49-53

Og mennirnir þar gjörðust uppreisnargjarnir og herja, og að voldugir og grimmir konungar væru í Jerúsalem, sem ríktu og innheimtu skatta í Selósýríu og Fönikíu. 1 Esra 2:27

Ég hef einnig fyrirskipað að það verði endurbyggt í heild sinni og að þeir leggi sig fram um að hjálpa þeim sem eru úr útlegð Gyðinga, þar til hús Drottins er fullgert. Og úr skattinum frá Selósýríu og Fönikíu skal þessum mönnum vandlega gefinn hlutur til fórna Drottins, það er að segja, til Soróbabels landstjóra, fyrir nautgripi, hrúta og lömb. Og einnig korn, salt, vín og olíu, og það stöðugt á hverju ári án frekari spurninga, eins og prestarnir í Jerúsalem gefa til kynna að daglega verði varið.

Til þess að færa megi fórnir til hins hæsta Guðs fyrir konung og börn hans og að þeir megi biðja fyrir lífi sínu. 1 Esra 6:28-31

Ég býð yður einnig að krefjast engs skatts né annarrar álagningar af neinum prestum, levítum, söngvurum, dyravörðum, musterisþjónum eða nokkrum þeim, sem hafa að störfum í þessu musteri, og að enginn maður hafi vald til að leggja nokkuð á þá. 1 Esra 8:22

Sýndu glaðlegt andlit í öllum gjöfum þínum og helgaðu tíund þína með gleði. Prédikarinn 35:9

Og hann safnaði saman miklum, öflugum her og réð yfir löndum, þjóðum og konungum, sem urðu honum skattskyldir. 1. Makkabeabók 1:4

Og að tveimur árum liðnum sendi konungurinn yfirmann skattheimtumanna sinn til borganna í Júda. Þeir komu til Jerúsalem með miklum mannfjölda og töluðu friðsamleg orð við þá, en allt saman voru þau svik. Því að þegar þeir höfðu gefið honum trúverðugleika, réðst hann skyndilega á borgina, sló hana mjög illa og eyddi miklu af Ísrael. 1 Makkabeabók 1:29-30

En þegar hann sá að fjársjóðir hans þrjótuðu og að skattar í landinu voru litlir vegna sundrungarinnar og plágunnar sem hann hafði valdið yfir landið með því að afnema lögin sem höfðu verið í gildi frá fornu fari, óttaðist hann að hann gæti ekki lengur borið skyldurnar né haft slíkar gjafir til að gefa eins örlátlega og hann hafði áður gert, því að hann hafði verið fremri konungum þeirra sem fyrir honum voru. Því var hann mjög ráðvilltur og ákvað að fara til Persíu til að taka þar skatta frá löndunum og safna miklu fé. 1. Makkabeabók 3:29-31

Þeir færðu einnig prestaklæði, frumgróða og tíundir, og þeir vöktu upp Nasaretana, þá sem höfðu lokið dögum sínum. 1. Makkabeabók 3:49

Og að þeir væru miklir hugrakkir menn. Honum var einnig sagt frá stríðum þeirra og göfugum afrekum sem þeir höfðu unnið meðal Galata, og hvernig þeir höfðu sigrað þá og gert þá skattskylda. Og að þeir hefðu með stefnu sinni og þolinmæði lagt undir sig allan staðinn, þótt hann væri mjög langt frá þeim. Og einnig konungana sem komu gegn þeim frá endimörkum jarðarinnar, þar til þeir höfðu gjörsamlega eyðilagt þá og valdið þeim miklu ósigri, svo að hinir greiddu þeim skatt ár hvert. Og hvernig þeir tóku hann lifandi og gerðu sáttmála um að hann og þeir sem ríktu eftir hann skyldu greiða mikinn skatt og gefa gísla, og það sem samið var um, 1 Makkabeabók 8:2,4,7.

Og nú frelsa ég yður, og yðar vegna frelsa ég alla Gyðinga undan skatti, salttollum og krúnuskatti. Og frá því sem mér tilheyrir að fá þriðjunginn af sáðkorninu og helminginn af ávöxtum trjánna, frelsa ég það frá þessum degi í frá, svo að þeir verði ekki teknir af landi Júdeu né af þeim þremur ríkjum sem bætt hefur verið við það úr Samaríu og Galíleu, frá þessum degi í frá að eilífu. Jerúsalem verði einnig heilög og frjáls, ásamt landamærum hennar, bæði frá tíundum og skatti. 1. Makkabeabréf 10:29-31

Ég lét einnig frjálslega alla Gyðinga, sem fluttir voru herleiddir úr Júdeu, hvert sem er innan ríkis míns, og ég vil að allir embættismenn mínir greiði skattinn, jafnvel af nautgripum sínum. 1 Makkabeabréf 10:33

Þá bað Jónatan konung að hann frelsaði Júdeu frá skatti, ásamt þremur ríkjum og Samaríu, og lofaði honum þrjú hundruð talentur. 1 Makkabeabók 11:28

Og hvað varðar aðra hluti sem við eigum, tíundir og tolla sem okkur varða, svo og saltgröfurnar og krúnuskattana sem okkur ber að greiða, þá leysum við þá alla til að létta þeim á þeim. 1 Makkabeabréf 11:35

Hvað sem við höfum framið fram á þennan dag, þá fyrirgefum við það, og einnig krónuskattinn, sem þér skuldið okkur. Og ef einhver annar skattur var greiddur í Jerúsalem, þá skal hann ekki framar greiddur. 1. Makkabeabréf 13:39

Skilið því nú borgirnar, sem þér hafið tekið, og skattinn frá þeim stöðum, þar sem þér hafið fengið yfirráð utan landamæra Júdeu, eða gefið mér fimm hundruð talentur silfurs fyrir þær, og fimm hundruð talentur aðrar fyrir þann skaða, sem þér hafið valdið, og skattinn frá borgunum. Annars munum við koma og berjast gegn ykkur. 1. Makkabeabók 15:30-31

Níkanor tók því að sér að afla Gyðingum, sem voru herleiddir, svo mikið fé að hægt væri að standa undir skattinum upp á tvö þúsund talentur sem konungurinn átti að greiða Rómverjum. 2. Makkabeabréf 8:10

Þannig sagði sá, sem tók að sér að greiða Rómverjum skattinn með herförum í Jerúsalem, víðsvegar að Gyðingar hefðu Guð til að berjast fyrir sig og því mætti þeim ekki meiða, því þeir fylgdu lögunum sem hann gaf þeim. 2. Makkabeabréf 8:36

Jasher

Kedorlaómer, konungur Elams, fór burt frá ættum sona Hams og barðist við þá og lagði þá undir sig. Hann fór til fimm borga á sléttlendinu og barðist við þá og lagði þá undir sig, og þeir voru undir hans stjórn. Þeir þjónuðu honum í tólf ár og greiddu honum árlegan skatt. Jasher 11:10-11

Á fimmta ári Abrams í Kanaanlandi gerðu íbúar Sódómu og Gómorru og allar borgirnar á sléttlendinu uppreisn gegn valdi Kedorlaómers, konungs í Elam, því að allir konungar borganna á sléttlendinu höfðu þjónað Kedorlaómer í tólf ár og greitt honum árlegan skatt, en á þeim dögum, á þrettánda ári, gerðu þeir uppreisn gegn honum. Jaser 13:11

Vér vitum að það er siður konunga að taka árlegan skatt af lifendum, en þú gerir það ekki aðeins, heldur innheimtir þú einnig skatt af hinum látnu dag eftir dag. Konungurinn svaraði og sagði við Ríkajón: Nafn þitt skal ekki lengur heita Ríkajón, heldur skal nafn þitt vera Faraó, því þú innheimtir skatt af hinum látnu, og hann nefndi hann Faraó. Og Ríkajón Faraó hrifsaði lævíslega til sín stjórn Egyptalands og innheimti skatt af öllum íbúum Egyptalands. Jasher 14:19,27,31

Abram og allt sem honum tilheyrði reis upp frá Mísraímlæknum og komu til Egyptalands. Varla voru þeir komnir inn um borgarhliðin þegar verðir stóðu upp til þeirra og sögðu: „Gefið konunginum tíund af því sem þið eigið, og þá megið þið koma inn í borgina.“ Abram og þeir sem með honum voru gjörðu svo. Abram og fólkið sem með honum var kom til Egyptalands og þegar þeir komu komu þeir með kistuna sem Saraí var falin í og Egyptar sáu kistuna. Þjónar konungsins gengu til Abrams og sögðu: „Hvað hefur þú hér í þessari kistu sem við höfum ekki séð? Opnaðu nú kistuna og gefðu konunginum tíund af öllu sem í henni er.“ Jasher 15:8-10

Og synir Jakobs sóru þeim eið að skipta sér ekki af þeim, og allir konungar Kanaaníta sóru þeim einnig eið, og synir Jakobs gjörðu þá skattskylda frá þeim degi. Jasher 40:48

Og allt Egyptaland var undir umsjá Jósefs, og Jósef háði stríð við alla óvini sína í kring og lagði þá undir sig. Einnig lagði Jósef undir sig allt landið og alla Filistea, allt að landamærum Kanaans, og þeir voru allir undir hans valdi og þeir greiddu Jósef árlegan skatt. Og öll lönd Filistea, Kanaan og Sídon, og hinumegin Jórdanar, færðu Jósef gjafir alla ævi hans, og allt landið var í höndum Jósefs, og þeir færðu honum árlegan skatt eins og fyrirskipað var, því að Jósef hafði barist við alla óvini sína í kring og lagt þá undir sig, og allt landið var í höndum Jósefs, og Jósef sat öruggur á hásæti sínu í Egyptalandi. Jasher 58:8,12

Á áttatíu og fjórða ríkisári, það er fimmtugasta ríkisári Hadads Bedadssonar, konungs í Edóm, safnaði Hadad saman öllum Esaú sonum og bjó allan her sinn, um fjögur hundruð þúsund manns, og stefndi til Móabslands og fór til að berjast við Móabíta og láta þá greiða honum skatt. Þegar allir Midíansmenn höfðu fallið í bardaganum og börnin í Móab höfðu flúið, lét Hadad alla Móabíta á þeim tíma greiða honum skatt, og þeir urðu undir hans stjórn og þeir greiddu árlegan skatt eins og fyrirskipað var. Hadad sneri síðan aftur heim í land sitt. Jaser 62:6,13

Kikianus fór því til Aram og Austurlandabúa og barðist gegn þeim og sigraði þá, og þeir féllu allir særðir fyrir Kikianusi og mönnum hans. Hann tók marga þeirra til fanga og lagði þá undir sig eins og í fyrstu og setti herbúðir sínar í landi þeirra til að taka skatt af þeim eins og venjulega. Kikianus barðist gegn Aram og Austurlandabúum og lagði þá undir sig eins og áður, og þeir gáfu honum sinn venjulega skatt, og hann fór og sneri aftur til lands síns. Jasher 72:4-5,11

Og allir austurlenskir menn sneru við og hörfuðu, svo Móse og Kúsbúar fylgdu þeim og kúguðu þá og lögðu skatt á þá, eins og þeir voru vanir. Og Arambúar voru einnig kúgaðir af Móse og Kúsbúum og greiddu einnig sinn venjulega skatt. Jasher 73:43,46

Og Abíanus setti yfirmenn í Edóm og allir Edómítar urðu þegnar og skattskyldir Abíanusi, og Abíanus sneri aftur til síns eigin lands, Kittim. Og á valdatíma sínum kom hann með her, og hann fór og barðist gegn íbúum Britanníu og Kernaníu, sonum Elísa Javanssonar, og hann sigraði þá og gerði þá skattskylda. Jasher 90:10,29

Jubilee

Jakob reis árla morguns, hinn fjórtánda dag þessa mánaðar, og gaf tíund af öllu því, sem með honum kom, bæði af mönnum og fénaði, bæði af gulli og öllum áhöldum og klæði, já, hann gaf tíund af öllu. Jubileum 32:2

Og hann tíundaði öll hrein dýr og færði brennifórn, en óhrein dýr gaf hann ekki Leví syni sínum, heldur gaf hann honum allar sálir mannanna. Og Leví gegndi prestsembættinu í Betel frammi fyrir Jakob föður sínum fram yfir tíu bræðra sína, og hann var prestur þar, og Jakob gaf heit sitt: Þannig tíundaði hann tíundina aftur til Drottins og helgaði hana, og hún varð honum heilög. Og þess vegna er það ákveðið á himnesku töflunum sem lögmál um tíundina aftur, tíundina til að eta frammi fyrir Drottni ár frá ári, á þeim stað þar sem hann er valinn til að nafn hans búi, og þessu lögmáli er engin takmörkun á dögum að eilífu. Þessi lögmál er ritað til þess að það megi uppfylla það ár frá ári með því að eta aðra tíundina frammi fyrir Drottni á þeim stað þar sem hún hefur verið valin, og ekkert skal eftir verða af henni frá þessu ári til ársins eftir. Jubileum 32:8-11

Og allar tíundir af nautgripum og sauðfé skulu vera helgar Drottni og skulu tilheyra prestum hans, og þeir skulu eta þær frammi fyrir honum ár eftir ár, því að svo er fyrirskipað og grafið á himnesku töflurnar um tíundina. Jubileum 32:15

Og hann sigraði þá og lagði skatt á þá, svo að þeir skyldu greiða honum skatt, fimm af ávöxtum lands þeirra, og hann byggði Róbel og Tamnatares. Jubileum 34:8

Og Jakob sendi sonum sínum boð um að semja frið, og þeir gerðu frið við þá og lögðu á þá þrældóm, svo að þeir greiddu Jakob og sonum hans skatt alla tíð. Og þeir héldu áfram að greiða Jakob skatt allt til þess dags er hann fór til Egyptalands. Jubileum 38:12-13

Týndar bækur Biblíunnar

Og svo bar við, að tilskipun kom frá Ágústusi keisara um að allir Gyðingar skyldu skattlagðir, þeir sem voru frá Betlehem í Júdeu. Og Jósef sagði: „Ég mun sjá um að börn mín verði skattlögð, en hvað á ég að gera við þessa ungu konu? Ég skammast mín fyrir að láta skattleggja hana sem konu mína. Og ef ég skattlegg hana sem dóttur mína, þá veit allur Ísrael að hún er ekki dóttir mín. Þegar tími Drottins kemur, þá gjöri hann eins og honum þóknast.“ Og hann söðlaði ösnuna og setti hana á hana, og Jósef og Símon fylgdu henni og komu til Betlehem innan þriggja mílna fjarlægðar. Prótvangelíón 12:1-5

Á þrjú hundruð og níunda ríkisári Alexanders gaf Ágústus út tilskipun um að allir skyldu fara til skattlagningar í eigin landi. Jósef reis þá upp og fór með Maríu, eiginkonu sinni, til Jerúsalem og kom síðan til Betlehem til þess að hann og fjölskylda hans yrðu skattlagðir í borg föður síns. Fyrsta guðspjallið um bernsku Jesú Krists 1:4-5

Gleymdar bækur Eden

Þegar feður okkar nutu mikils friðar vegna þess að þeir hlýddu lögmálinu tilhlýðilega og voru í hamingjusömum aðstæðum, svo að Selevkos Níkanor, konungur Asíu, heimilaði skattinn fyrir helgidómsþjónustuna og viðurkenndi stjórnarfar okkar, þá komu ákveðnir menn, sem brugðust gegn almennri samstöðu, okkur í margs konar ógæfu. 4. Makkabeabréf 2:10

Ég hefi þráð að byggja kastala milli himins og jarðar og ég vil að þú sendir mér vitran og kænan mann frá þér til að byggja hann fyrir mig og svara öllum spurningum mínum og að ég fái skatta og tolla Assýríu í þrjú ár. Saga Ahíkars 4:2

Þeir hafa ögrað okkur og yfirbugað okkur, og margir úr landi okkar hafa flúið til Egyptalands af ótta við skattana sem konungur Egyptalands sendi til að krefjast af okkur. Þá sagði hann við konunginn: „Reiðist ekki, herra minn! Ég mun fara til Egyptalands og skila Faraó svörunum og sýna honum þetta bréf og svara honum um skattana og senda heim alla þá sem flúið hafa og gjöra óvini þína til skammar með hjálp hins hæsta Guðs og til hamingju ríkis þíns.“ Saga Ahíkars 5:5,7

En, herra minn konungur! Það sem þú hefur sagt í því um skatta Egyptalands í þrjú ár, nú er stöðugleiki ríkisins strangt réttlæti, og ef þú vinnur og ég hef enga færni í að svara þér, þá mun herra minn konungur senda þér skattana sem þú hefur nefnt. Saga Ahíkars 5:24

Og þegar Faraó sá að Haiqâr hafði sigrað hann og svarað honum svörum hans, varð hann þegar í stað æstur og bauð þeim að innheimta fyrir hann þriggja ára skatta og færa þá til Haiqâr. Þá byrjaði konungurinn að spyrja hann hvernig honum hefði gengið við Faraó frá fyrstu komu hans þar til hann var farinn frá honum, og hvernig hann hefði svarað öllum spurningum hans og hvernig hann hefði fengið skattana frá honum, klæðnaðinn og gjafirnar. Og Sanheríb konungur fagnaði miklum fögnuði

og sagði við Haiqâr: „Taktu það sem þú vilt fá af þessum skatti, því að það er allt innan seilingar þinnar.“ Sagan af Ahikar 6:36,46-47

Og vér gjörðum þeim ekkert mein, og þeir urðu oss skattskyldir og vér fengum þeim aftur herfangið. Júda-testamentið 1:49

Þá báðu þeir okkur um friðarskilmála, og eftir að hafa ráðgast við föður okkar, tókum við þá sem skattgreiðendur. Og þeir gáfu okkur fimm hundruð kór af hveiti, fimm hundruð bat af olíu og fimm hundruð mál af víni, allt þar til hungursneyð skall á, er við fórum til Egyptalands. Júda-testamentið 2:8-9